

Barbora Konvalinková: Básník a překladatel Alfons Breska

Posudek magisterské diplomové práce

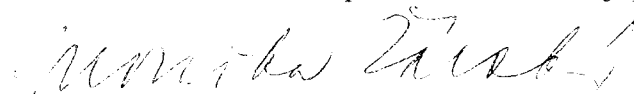
Práce je rozčleněna do čtyř částí. První část „Život Alfonse Bresky“ uvádí základní biografické údaje (1873-1946). Již tato kapitola naznačuje, že bylo nutno vynaložit značné úsilí k získání podkladů. Archivní materiály poskytl Památník národního písemnictví v Praze a Poštovní muzeum v Praze. Druhá část „Tvorba A. Bresky v kontextu literárního dění“ popisuje Breskovu původní a překladovou tvorbu v kulturně-politické souvislosti. Věnuje se dobovému literárnímu vývoji, představuje nejdůležitější umělecké proudy. Protože je Breskova tvorba téměř zapomenuta, rozhodla se autorka podat ucelený přehled jeho původního i překladatelského díla a neomezovat se pouze na překlady z němčiny. Informuje o polemikách, které doprovázely Breskovu původní tvorbu, a o dobrém přijetí jeho překladů. V kapitolách 2.1 a 2.5, které popisují literární situaci 1900-1918 a 1918-1945, můžeme postrádat vyličení dalších souvislostí, hlubší záběr, úkol poskytnout všeobecný přehled však plní uspokojivě. (Zajímaly by mne okolnosti provázející udělení Zeyerovy ceny; kdy ji „Eurydiké“ dostala?) Autorka chronologicky sleduje vydávání Breskových textů. Zařazuje do přehledu i příspěvky do časopisů, nepublikované překlady divadelních her, které Breska překládal přímo pro potřeby divadel, literární, výtvarné a divadelní referáty, které byly uveřejňovány v literárních časopisech (Lumír, Zvon), a rukopisy z Breskova osobního fondu v Památníku národního písemnictví. Dále se tato část věnuje reakcím recenzentů a literárních kritiků na Breskovu tvorbu, a autorka při pátrání po nich prozkoumala nejen články otiskované v časopisech, ale i osobní korespondenci. Sledovala i Breskovu práci redaktorskou (okultní edice runy, edice Opál) a všeobecně veřejnou (činnost v uměleckých spolcích).

Část „Antologie“ se podrobněji věnuje výboru z básní raně romantického německého básníka Novalise, antologii německého romantismu „Modrá květina“ a antologii japonských haiku „Mléčná dráha“. Až čtvrtá část „Nástin Breskovy překladatelské metody“ je úzce překladatelská: srovnává jednotlivé verze překladu dvou básní a porovnává je s novějšími překlady V. Feldsteina a I. Slavíka.

Závěrečná část věnovaná bibliografii poskytuje přehled Breskova díla a ohlasů na ně v řazení chronologickém i abecedním. Obsahuje i články o Breskovi a recenze jeho vydaných textů.

Autorce mohou vytknout pouze drobné nedostatky, zejména ve formální úpravě textu (práce s mezerami, jednotné používání typů písma apod.), např. na stránkách 8, 13, 18, 23, 24, 33, 59, 61, 70, 75, 77. Vydavatel ve Velkém Meziříčí se jmenoval Šásek.

Posuzovaná práce je skromná rozsahem, je však výsledkem svědomitého a pracného výzkumu. Autorka věnovala hledání v archivech, rešerším a shromažďování materiálu větší péči, než je u magisterských prací obvyklé. Námaha se vyplatila: Práce vyplňuje mezeru v literárně historickém výzkumu. Bibliografická část je vynikající. Práce by se mohla stát základem monografického díla o Breskovi, které zatím postrádáme. Navrhují pro ni hodnocení v ý b o r n ě .

Mgr. Monika Žárská

V Praze dne 13. května 2008